

voluntate vero eius nulla p̄cessit necessitas. Quare si nō fuerit nisi q̄ ipse voluit. si nō voluisset nō fuisset. Et his oibz deprehendim⁹ q̄ ip̄s passus est voluntarie. Et quicq̄ d̄ de necessitate d̄ a sua voluntate b̄ndicta dependet.

¶ Sc̄dm̄ dubiū erat vtrū in x̄po fuit voluntatū pluralitas. Ad q̄d̄ r̄ndet sanct⁹ tho. iij. pte. q. viij. q. quidā posuerūt in x̄po eē vnā solā voluntatē. S; ad hoc ponendū diuersimode moti eē vident. Apollinaris enī nō posuit naturā intellectuāle in x̄po sed q̄d̄ verū eēt loco aīe vel loco intellect⁹. An cū voluntas sit in rōne vt p̄hs dicit. iij. de aīa. sequebat q̄ in x̄po nō est voluntas hūana. et ita in eo nō esset nisi vnā voluntas. Zacharius autē p̄riarcha antiochenus. et Cyprus alexandrinus. et Sergius p̄stantiū. et quidā eorū sequaces. posuerūt in x̄po vnā voluntatē q̄ vnīs ponerēt duas naturas s̄m̄ postalim vnitas. q̄ opinabant q̄ hūana natura in x̄po nūq̄ mouebat p̄prio motu s; solū s̄m̄ q̄ erat mota a diuinitate. vt p̄t; i epla sinodica Agathonis pape. Et iō in sexta sinodo apud cōstantinopolim celebrata determinatū est oportere dici q̄ in x̄po sint due voluntates. vbi sic legit. Predicam⁹ duas voluntates naturales in x̄po et duas operatōes. Et hoc necessariū fuit dici. Manifestū est enī q̄ fili⁹ dei assumpsit humanā naturā p̄fectā. ad p̄fectionē autē hūane nature p̄inet voluntas q̄ est naturalis potētia sicut et intellect⁹. An necesse est dicere q̄ fili⁹ dei humanā voluntatē assumpsit in hūana natura. p̄ assumptionē enī hūane nature nullā diminutionē passus est fili⁹ dei in his q̄ p̄inet ad diuinā naturā cui cōpēnt voluntatē h̄re. Quare necesse est dicere q̄ i x̄po fuerūt due voluntates. vna diuina alia hūana. Hoc tenet mgr̄ sintax. in. iij. di. viij. et Johannes damascen⁹ ceteriq̄ sancti doctores. q̄ vt ro vt inq̄r̄ tho. Fili⁹ dei sicut p̄dictū est hūanā naturā assumpsit cū oibz q̄ p̄inet ad p̄fectionē ipsius nature. In humana autē natura includit etiā natura aīalis. sic in spē includit gen⁹. An oportet q̄ fili⁹ dei cū hūana natura assumpsit etiā ea q̄ p̄inent ad p̄fectōz nature aīalis inter q̄ est appetitus sensitiu⁹ q̄ sensualitas d̄. Et iō oportet dicere q̄ in x̄po fuit sensualis appetit⁹ siue sensualitas. Sensualitas autē siue sensualis appetit⁹ inq̄ntū natus est obedire rōni d̄ rōnalis per p̄cipatōz vt p̄t; p̄ p̄m in. i. ethicoz. Et q̄ voluntas est in rōne. p̄t; dici q̄ sensualitas sit voluntas per p̄cipationē. Quantiū etiā ad rōem voluntas in x̄po plurificat nō rōe potētie q̄ vnā est. sed rōne actus. Quare dicit Damascen⁹ duplex

est hoīs voluntas. Vna naturalis q̄ vocat̄ thelesis. Alia rōnalis q̄ vocat̄ bulis. Prima d̄r thelesis. i. simplex voluntas q̄ a magistris vocatur voluntas vt natura. hec repudiatur ea q̄ sunt nature s̄ria et q̄ sunt sc̄dm̄ se mala puta mortē et silia. Sc̄da voluntas d̄r bulis. i. cōsiliatina q̄ vocat̄ voluntas vt rō. hec illud q̄d voluntas refugere p̄t vt natura dicit. vt rō ex ordine ad finē. Sicut etiā in aliq̄ hoīe sensualitatis eius et voluntas absolute siue vt natura cōsiderata refugit v̄sionē. quā n̄ voluntas s̄m̄ rōem eligit p̄t finē sanitatis. Quare s̄m̄ dicta distinguim⁹ i x̄po voluntatē multiplicē. s. diuinā et humanā. Et h̄c diuidimus in voluntatē sensualitatis et voluntatē rōnis. Et voluntatē rationis adhuc dicimus aliam put cōsideret vt natura. aliam pur cōsideratur vt rō. ¶ Terciu⁹ dubiū erat vtrū in x̄po fuit voluntatū s̄rias. Et ad h̄ r̄ndet Alex. in. iij. summe. Et x̄pus d̄r habuisse diuersas voluntates tribz modis. P̄tio inter duas naturas diuinā et humanā dicunt in x̄po diuersē voluntates diuinā. s. et humanā. Sc̄do mō s̄m̄ humanā naturā dicunt i x̄po diuersē voluntates. voluntas. s. rōnis et voluntas sensualitatis. Tercio mō dicunt in x̄po s̄m̄ rōem diuersē voluntates q̄ rōbz quandā voluntatē vt natura est v̄nibilibz corp̄ et h̄z voluntatē. vt rō est p̄formis diuinitati. et s̄m̄ hoc dicerent in x̄po diuersē voluntates. voluntas naturalis et voluntas rōis. Voluntas diuina in x̄po erat vt ip̄e dolores et passiones et mortē pateret. nō q̄ ita essent a deo volita s̄m̄ se. sed ex ordine ad finē humane salutis. Voluntas rōnis erat vt voluntas diuina impleret. voluntas autē sensualitatis naturaliter ista refugiebat. Sicut voluntas vt natura ista repudiabat tāq̄ nature s̄ria. Verunt̄ licet iste fuerint voluntates diuersē nō t̄r̄arie. Nā hec voluntas sensualitatis s̄ria voluntati rōnis. nec voluntas hūana s̄ria voluntati diuine. nec voluntas naturalis cōtraria voluntati rōnis. q̄ s̄m̄ Damascē. Cōtraria nata sunt fieri circa idē. voluntas autē moriendi et viuēdi nec s̄m̄ idē in x̄po. q̄ vnā circa sensualitatē. aliud circa rōem. Et q̄ inq̄r̄ tho. vbi. s. Et neq̄ voluntas diuina neq̄ voluntas rōis in x̄po ip̄ediebat aut retardabat p̄ voluntatē naturā. neq̄ p̄ voluntatē sensualitatis. Sicut autē nec cōuersio voluntas diuina vel voluntas rōnis refugiebat aut retardabat motū naturā voluntatis et motū sensualitatis. Placebat enī x̄po s̄m̄ voluntatē diuinā. et etiā s̄m̄ voluntatē rōnis. vt voluntas naturalis in ip̄o et voluntas sensualitatis s̄m̄ ordine sue nature mouerent. Hinc ostēdit magnitudo